

Ιστορίες βαπτίσεως

«Πρωτοπόρος είναι κάποιος που είναι ο πρώτος που κάνει κάτι»
είπε η μαμά.

Από τη **Νοέλ Λάμπερτ Μπάρρους**
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στις Η.Π.Α.

Η Μαίρη στριφογύριζε και θαύμαζε το λευκό της φόρεμα στον καθρέπτη. Ήταν το ίδιο φόρεμα που φορούσε η μαμά της στο βάπτισμά της. Η προγιαγιά Μαρλούς το είχε φτιάξει για να ταιριάζει στη Μαίρη. Τώρα η Μαίρη μπορούσε να το φορέσει στο δικό της βάπτισμα!

«Είσαι όμορφη!» Η μαμά πήρε το χέρι της Μαίρης και την στριφογύρισε ξανά.

Η Μαίρη χαχάνιζε. «Μπορώ να το κάνω όλη την ημέρα;»

«Ας το αφήσουμε για να το φορέσεις στη βάπτισή σου, ώστε να παραμείνει ωραίο και καθαρό, εντάξει;» είπε η μαμά.

«Εντάξει». Η Μαίρη θα βαπτιζόταν όταν γινόταν οκτώ ετών και προετοιμαζόταν εδώ και καιρό. Πήγαινε στην Προκαταρκτική, διάβαζε γραφές και πήγαινε ακόμη και στα βαπτίσματα των φίλων της. Όμως τα γενέθλιά της φαίνονταν ακόμη τόσο μακριά!

Η Μαίρη χουχούλιασε με τη μαμά στον καναπέ. «Μαμά, πόσο ετών ήσουν όταν βαπτίστηκες;»

«Ήμουν 16».

«Πο πο! Γιατί περίμενες τόσο πολύ;»

Η μαμά τύλιξε τη Μαίρη σε μία σφιχτή αγκαλιά. «Επειδή δεν ήξερα για την αποκατεστημένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού μέχρι τότε. Όμως άρχισα να πηγαίνω σε δραστηριότητες της Εκκλησίας με μερικούς φίλους. Και όσο περισσότερα μάθαινα, τόσο περισσότερο ήθελα να βαπτισθώ!»

«Γιατί;» ρώτησε η Μαίρη.

«Επειδή ήθελα να έχω μία παντοτινή οικογένεια».

Η μαμά έδειξε τη φωτογραφία του ναού που κρεμόταν από πάνω τους. «Έμαθα ότι κάποια μέρα θα μπορούσα να επισφραγισθώ με την οικογένειά μου σε έναν ναό παντοτινά. Να έχω μια παντοτινή οικογένεια ήταν το όνειρό μου. Και το βάπτισμα ήταν το πρώτο βήμα! Τώρα το όνειρό μου γίνεται αληθινό».

Η Μαίρη χαμογέλασε. «Έχεις τον μπαμπά, τη Μάλλορ και τη μικρή Μαέβα! Και εμένα επίσης, φυσικά».

«Ναι, φυσικά. Και την γιαγιά Άντζελα».

«Η γιαγιά βαπτίστηκε μαζί σου;»

«Περίμενε μερικά χρόνια. Όμως όποτε ταξιδεύαμε κοντά σε ναούς, μας άρεσε να σταματάμε και να τους κοιτάζουμε».

Η Μαίρη σκέφθηκε τη μαμά και τη γιαγιά να κοιτάζουν μαζί τους ναούς. «Και τι έγινε με τον μπαμπά; Πόσο χρονών ήταν όταν βαπτίστηκε;»

«Ήταν 11 ετών».

«Και ζούσε τότε στη Βραζιλία;»

«Ακριβώς» είπε η μαμά. «Υπάρχουν άνθρωποι σε όλον τον κόσμο που μαθαίνουν για τον Ιησού και το βάπτισμα. Πολλοί από αυτούς είναι πρωτοπόροι».

«Πρωτοπόροι;»

«Πρωτοπόρος είναι κάποιος που είναι ο πρώτος που κάνει κάτι» εξήγησε η μαμά.

Η Μαίρη το σκέφθηκε αυτό. «Όπως ότι ήσουν το πρώτο άτομο στην οικογένειά σου που βαπτίστηκε;»

Η μαμά έγνεψε καταφατικά και χαμογέλασε.

Ακριβώς τότε, μπήκε στο δωμάτιο ο μπαμπάς και στριμώχτηκε στον καναπέ.

«Μπαμπά, ήσουν πρωτοπόρος για την οικογένειά σου;»

«Περίπου. Αφού βαπτίσθηκα, ανακάλυψα ότι η γιαγιά Ρόζιμερ ήταν ήδη μέλος της εκκλησίας μας! Αλλά δεν είχε πάει για χρόνια».

«Αλήθεια; Τι συνέβη;»

«Άρχισα να πηγαίνω στην εκκλησία. Μετά τα αδέρφια μου άρχισαν να πηγαίνουν και μετά η γιαγιά Ρόζιμερ επίσης. Ακόμη και η προγιαγιά Μαρλούς εντάχθηκε!»

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ: ΥΠΟ ΤΑΜΜΙΕ LYON

Η Μαίρη φαντάστηκε τον μπαμπά να πηγαίνει στην εκκλησία μόνος του και μετά να φέρνει όλο και περισσότερους από την οικογένειά του μαζί του.

«Πο πο» είπε η Μαίρη. «Μου αρέσει να ακούω τις ιστορίες σας. Με κάνουν ακόμα να ενθουσιάζομαι περισσότερο για να βαπτισθώ».

«Σε ευχαριστούμε που μας κάνεις όλες αυτές τις ερωτήσεις, Μαίρη» είπε ο μπαμπάς. «Τώρα μπορούμε να σου κάνουμε μία;»

Η Μαίρη έγνεψε καταφατικά. Τι θα ρωτούσαν; «Γιατί θέλεις να βαπτισθείς;»

Η Μαίρη σκέφθηκε τι έμαθε από τις γραφές και πώς ένιωθε στην εκκλησία. «Επειδή θέλω να ακολουθώ τον Ιησού και να είμαι με την οικογένειά μου παντοτινά».

Η μαμά και ο μπαμπάς χαμογέλασαν και η Μαίρη αγκάλιασε τους γονείς της. «Ανυπομονώ!» ●